

vist heller ikke saa længe. Beboerne ser med megen Bekymring paa, at deres Kirke falder ned, og at de, hvis de skulde overtage den, kunde faa alle disse Udgifter paalagt, uagtet de igennem mange Aar har betalt store Summer, som skulde have været anvendt dertil. Jeg vilde da gerne have en Udtalelse fra den højtærede Kirkeminister om, hvorvidt der ikke i et saadant Tilfælde, naar en saadan Kirke overgaar til Selveje, af Statskassen kan ydes noget til, at den kan blive gjort i Stand, inden Beboerne overtager den, det vilde jeg finde ganske rimeligt. Jeg ved, at man deroppe har villet bebrejde Provstetilsynet, at det ikke har sørget for, at de Udsættelser, der var gjort, blev effektueret, men saa vidt jeg har faaet oplyst, tror jeg ikke, der er noget at bebrejde Provstetilsynet paa det Omraade, idet Provstetilsynet har indberettet til Ministeriet de Mangler, der forefandtes, og ogsaa, at de ikke var afhjulpet. Jeg vil altsaa gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister, om Ministeren i dette bestemte Tilfælde er villig til at optage en Forhandling med Menighedsraadet om et Tilskud fra Statens Side, hvis man ikke kan faa noget fra Kirkeejeren, saaledes at Beboerne ikke skal overtage Kirken i en saadan Tilstand, at det vil koste dem store Beløb at istandsætte den.

J. Oskar Andersen: Da mit Parti har ønsket, ligesom ved tidligere kirkelige Love, at fordele Ordførerskabet, er jeg blevet Ordfører for Lovforslaget om Sognebaandsløsning, men jeg kan fatte mig i største Korthed. Det forekommer mig, at det Lovforslag, der her foreligger, i Virkeligheden er fyldestgørende motiveret; og fire af de fem Ændringer, Lovforslaget indeholder, finder vi fuldstændig berettigede. Vi kan gaa med til at give Frimenighedspræsterne Ret til ogsaa at udføre Jordfærd i Sognekirken for Folk, der tilhører Folkekirken og ikke tilhører selve Frimenigheden, for saa vidt der er Tale om de Frimenigheder, der staar i det i Loven angivne Forhold til Folkekirken. Vi finder det ligeledes heldigt, at man væger sig imod, at Frimenigheder og Valgmenigheder kan blive en Slags Skattely, idet man altsaa nu foreslaar at afkræve dem Betaling for Brugen af Sognekirken. Ændringen under det femte Punkt forekommer mig ogsaa fuldt ud berettiget; jeg tænker paa saadanne Kirker som f. Eks. dem, Universitetet ejer, og som er saa vel vedligeholdt; dér kan der virkelig være Tale om, at en Vedtægt vilde kunne fastsætte

Afgiften for Brugen saa lavt, at der var Grund til at gribe ind.

Med Hensyn til det første Punkt, hvorefter visse Afsnit af § 2, 2det Stykke, og af § 5, 1ste Stykke, skal udgaa, er der derimod fra en enkelt Side, af „Kristeligt Dagblad“ — ja, jeg ved jo, at Ministeren ikke sætter saa megen Pris paa dette Blad — gjort opmærksom paa, at det maaske er for meget her under Hensyn til Ægteskabsloven at stryge enhver Omtale af Præstens Forpligtelser, idet Præsten dog vedblivende er forpligtet til ved Vielser at paase, at Attesterne, om jeg saa maa sige, er i Orden; han har ikke med deres Tilvejøbringelse at gøre, men han har at paase, at de foreligger. Det forekommer derfor ogsaa mig, at det var rimeligt ikke at stryge dette, thi netop i den Lov, som det maa tormodes, enhver Præst og enhver Menighedskreds har, burde der dog staa fuldstændig Besked vedrørende disse Forhold. Var det derfor ikke rimeligt, f. Eks. i § 2, 2det Stykke, at gøre opmærksom paa, at Præsten skal forvise sig om, at der foreligger fyldestgørende Attester fra kompetente Myndigheder for, at Betingelserne for Ægteskabets Indgaaelse er til Stede? Det forekommer mig, at man i Stedet for at lade det hele udgaa hellere burde ændre dette Stykke i Overensstemmelse med, hvad der faktisk vedblivende er gældende Regel.

Til sidst vil jeg kun bemærke, at forleden, da vi havde en Debat om Odense-Sagen, lyste jeg efter en hurtig Gennemførelse af en Ændring i Menighedsraadsloven, som kunde give Klarhed med Hensyn til det da omhandlede Spørgsmaal. Jeg har her paa dette Sted tidligere udtalt, at vi beklager disse Lappeløse, men naar der nu endelig skal lappes paa den kirkelige Lovgivning, synes jeg, det var rimeligt, om vi samtidig kunde faa løst Spørgsmaalet om de Embeder, hvor der er en Kombination mellem en Institutionskirke og et Præstekald, hvortil Menighedsraadet har Indstillingsret. Det forekommer mig, at Ministeren lovede at tage den Sag op, og jeg formoder, det skulde være til en hurtig Løsning. Jeg vil altsaa efterlyse denne Sag, og hvis Ministeren, hvad jeg finder rigtigst, vil løse den ved en Ændring i Loven, vil jeg anbefale, at der tillige sker en Ændring i den meget omtalte § 37, 2det Stykke, hvor det Udtryk, der staar om Mindretal i Menighedskredsen, absolut er uheldigt. Det kan kun give Anledning til Misforstaaelse, som om man skulde spørge efter, hvilke Stemninger der muligvis kan være fremme i